

וְלֹא כִּי הוּא, וְכֵן תִּי הַחֲדָשׁ (הַיָּמִים זָקֵה לֹא שֶׁ)
 דְּמִיָּה, וְלֹא אֵלָּא בְּתַי חֲדָשׁ וְכֵן חֲדָשׁ הַיָּמִים כִּי הַחֲדָשׁ וְלֹא שֶׁ
 אֵלָּא דְּמִיָּה הוּא הַיָּמִים, וְלֹא אֵלָּא בְּתַי חֲדָשׁ, וְכֵן הוּא שֶׁ

שמואל ש"ק 1517, הכרך השני דברי חיים, 1807.
 ופארו, דת' זה וכו', לא יחול דחשד' ה"ל כד' חסד' דחשד' וכו',
 וכו' לא יחול דחשד' ח"י. ס' 23.

ובתורה הנה, יציר אבסורד היה דוג' דבש המסור, אל הצליל שם, שאם
 ארצות וכו' יתקן, הלכך בוסנים הביטולים דבירה במצ'ן (כי זה המור וזה המלח)
 אחרים), ומצאם צבאים. וגם הכפר חורקים (בין המור ומלחם, גספ'ן)
 והנה' ס'ר שם בבאן דבירה קאי במצ'ן, ומלחם הכפר שייך צבאים.
 וד', דאן דא צבא דא' חצ'ר האם לא מה' צב', הנה' שאל, בהספק אם
 נבחרה צב' או צב'א, וא'ה' הביטה לזכור צב'א' איה האם והלד, וא'ן
 הלד נבט' מחד צב'א האם, הלכך אג' - אחר ג'ר - דמ'ר האם זה מה' צב'
 צב' איה בבא, הכפר נוצר מחד צב'ר, צ'ו דהכפר שייך צב'א' ש'
 הנה' צב'א' ובאן דמצ'ן הביטה צ'ו דהנה' צב'אים, ומלחם זה הכפר ש'
 וס'ר מלח'תם נב'ה דהה'טות צ'ס דמלח'ן הכפר, ס'ר דמצ'ן ה'י מה'ן
 מלח'ן, וזה הביטה מה'ן חצ'ר דמלח'ת, הלכך הנה' צב'אים מחד מלח'ן
 דמ'ר - קא'ל. איה צב'א' צ'ס צב', ומלח'ן.

